

Listy podzimní

DENNÍ ZPRAVODAJ 39. ČESKOLIPSKÉHO DIVADELNÍHO PODZIMU I 8. 11. 2015

„Přikryj mne dnešními novinami, anebo čímkoli, co šustí. Chci spát a nechám si zdát, že kolem je listí podzimní.“
M. E. Kysperský

Průměr 120 lidí na představení, úžasné!

Parta organizátorů při slavnostním zakončení 39. ročníku. S nožem v ruce ředitelka přehlídky Dita Krčmářová a předseda DK Jirásek František Zborník.

Krčmářová? Na to se zeptal Marek Douša ze serveru vybezek.eu.

Jaké to Dito teda vlastně letos bylo?

Bylo to krásný. Letos, stej-

ně jako už vloni, přehlídku zdobila vysoká návštěvnost. Počítám v průměru stovacet lidí na jedno představení, což je úžasné. Týká se to třeba i náročného představení *Bubny v noci Bertolda Brechta* (BodyVoiceBand Praha), které se odehrávalo, ne úplně tradičně, v aréně, ale i třeba představení *Život nedoceníš* (Radio Ivo), které se odehrálo v salonku divadla. A nejen že diváci dorazili, ale vystoupení u nás si pochvalo-

vali i hrající divadelníci. Chválili si obecenstvo i festival a mnozí by tu rádi hráli znovu, což nás samozřejmě těší.

Bude se přehlídka dále rozrůstat?

Hrálo se od úterka do soboty, někdy i tři představení za den a já myslím, že si to pondělí necháme volné. Nakonec musíme všichni chodit taky do práce. A teď už můžu říci, že jsme se trochu té délky báli, ale všechno dobře dopadlo. Největším strašákem byl čtvrtek, ale ani ten neznamenal žádný propad.

Takže radost?

Ano. A víš z čeho já mám největší radost? Z toho, kolik se prodalo permanentek. Z toho, kolik lidí chtělo vidět všechna představení. Kluci se se mnou sázeli, že jich nebude víc než čtyři, a bylo jich jedenáct! A to znamená, že lidé se na přehlídku těší, že sem rádi chodí a že chtějí vidět všechno!

rozhovor / ředitelka přehlídky

Máme za sebou 39. ročník přehlídky, který byl v mnohém převratný. Nejenže byl o den delší, ale přinesl divákům každodenní tištěný zpravodaj, po představení besedy se soubory a především program, který do poslední položky přilákal do divadla návštěvníky. Jak letošní ročník vidí těsně po jeho skončení ředitelka přehlídky Dita

Lidé skandovali, soubor byl v euforii a nechtěl domů

Inscenace *Príbeh z Maconda* sklídila velké množství kladných ohlasů. Po skvělých hereckých výkonech především díky své nápaditosti a divadelní imaginaci.

postavu v magickém příběhu právě sledujeme. Jedná se o sled různých příčin a následků lidského jednání, ať se jedná o revoluce, války nebo „pouze a jen“ o lásku.

conda je velký opus s dětskou duší a Českolipský divadelní podzim může být hrdý na to, že jej měl ve svém programu. Stejně jako mohou být herci z Prievidzi hrdí na svou předpremiéru, která měla dle nich ledasjaké mouchy. To však divák neviděl.

V závěrečné diskuzi v salonku se pěla chvála a mluvílo se o kráse. Myslím, že organizátoři museli mít radost, že právě tímto představením, touto ukázkou nádherné divadelní imaginace, byl 39. ročník zakončen.

Souboru se nechtělo po představení domů, dle jejich slov se v České Lípě cítili dobře. Jejich počáteční rozčarování z návštěvnosti (přišlo cca 100 lidí), bylo nahrazeno energií z českolipského publika, které nejen při tomto představení ukázalo, že mu divadlo dělá radost a chce se jím nechat bavit a unášet.

reportáž z *Príbehu z Maconda*

Po nabitém dni patřil závěr přehlídky předpremiéře hostujícího souboru ze Slovenska s adaptací Márquezova věhlasného románu *Sto roků samoty*. *Príbeh z Maconda* je příběhem rodu Buendiů a jejich města. Epické vyprávění, které se klene přes více generací, je zároveň vizuálně emotivní férií. Již při čtení Márquezova románu zjistíte, že nejde úplně o to, jakou

Divadelní inscenace pak v mnoha ohledech odráží magický realismus knižní předlohy. Scéna působí imaginativně, snově, rekvizity fantazijské, kostýmy úchvatně. Jsou používány kouřové efekty, zvukové exploze, ba dokonce kouzelnické triky, například ten se samovolně se hýbající pytlou, kterou prý unáší mravenci. Slet obrazů člověka uhrane. *Príbeh z Ma-*

Jak mohl vypadat letošní divák?

Divák 39. ročníku byl, podle internetové ankety uspořádané po konci přehlídky, Českolipan, který nebyl na ČDP rozhodně poprvé. Bylo mu v průměru kolem 33 a moc se mu líbil letošní vizuál v modré barvě s podzimními listy a růžovou číslicí 39 od malaholka.cz.

Byl velmi spokojený s tím, že přehlídka trvá pět dní v kuse a nechodil jen kvůli pozvaným souborům a hrám, ale i kvůli svým přátelům, atmosféře, a také proto, aby podpořil pořadající soubor DK Jirásek. Mohli jste ho spatřit, jak si před představením čte *Listy podzimní* (nebo si je odnáší v podpaží domů) a naopak po představení jste ho vídali v salonku, jak dává zpětnou vazbu vystupujícímu souboru a dozvídá se rozšiřující informace o hře.

Z programu si nemohl nechat ujít zahájení přehlídky s domácím souborem a páteční dvojprogram. Věděl totiž, že nemá v týdnu moc času, tak si musel vybírat. Nakonec mu to ale nedalo a podivál se i na všechna ostatní představení. Nejvíce nadšený byl z *Upokojenky V. A. D. Kladno* a *Príbehu z Maconda* od slovenských hostů. Moc nás těší, že náš divák plánuje, že přijde i příští rok a už teď se nemůže dočkat. Z toho jsme nadšeni a srdečně děkujeme!

